

Trump - van nuttig monster tot instrument voor imperiale wederopbouw

Door Frank , 12 april 2026

Donald Trump heeft de Amerikaanse strijdkrachten tijdelijk uit een strategische impasse gehaald. Het recente staakt-het-vuren met Iran – na een maand agressie – is geen overwinning, maar een terugtrekking. Een mogelijk kernwapen gebruik zou eerder zwakte dan kracht uitstralen: conventionele middelen raakten snel uitgeput, terwijl Iraanse veerkracht en eenheid alleen maar werden versterkt. Trump claimt de winst, maar is verlost van het vooruitzicht Iran naar het ‘steentijdperk’ te bombarderen.

Migratie als wapen, extreemrechts als gevolg

De westerse oorlogen in de Maghreb en West-Azië veroorzaakten een migratiegolf naar Europa. Dit was voorzien in het PNAC-rapport ([Project for the New American Century](#)). De hegemoniale strategie woog zwaarder dan de tactische risico's voor Europese bondgenoten. Europese werkgevers zagen de migranten vervolgens als kans om lonen te drukken en uitbuiting op te voeren. De combinatie van dalende levensstandaard en cultuurschok voedde extreemrechts, xenofobie en racisme. Paradoxaal genoeg financieren juist diezelfde zakenlieden deze haatdragende politieke krachten – om de ontevreden massa te winnen.

Een ziek systeem produceert fanatieke leiders

Trump ziet zichzelf als een messiaanse figuur, omringd door sektarische fanatici die oorlog voeren als een Bijbelse kruistocht. Dit is echter geen toeval of waanzin. Het is het directe gevolg van de versnelde afbrokkeling van het Amerikaanse machtscentrum. In een structurele crisis wordt de elite brutaler, extremer en chauvinistischer – en krijgt ze bijpassende leiders. De steun van grote ondernemers aan openlijk neofascistische en xenofobe partijen bewijst dat. Wanneer het Westen zijn hegemonie voelt afkalven, grijpt het naar geweld, net zoals in de tijd van dekolonisatie en sociale strijd.

Continuïteit, geen breuk

Wie bekend is met de 'As van het Kwaad' onder Bush jr., Obama's Nobelprijs voor de Vrede (terwijl hij Libië, Jemen en Syrië vernietigde), Biden die Nord Stream opblaast en een oorlog tegen de EU ontketent, kan Trump niet als een breuk zien. Trump is de perfecte dekmantel voor een decadent imperium dat zijn brutaliteit maskeert met beloften van morele verlossing en vrede – zodra de 'kanker Iran' is uitgeroeid. De urgentie is groter dan ooit: de oorspronkelijke vijfjaarsplanning (zeven landen veroveren) is mislukt, meer dan twintig jaar later. Er is geen tijd voor uitgewerkte strategieën, alleen voor trucjes. 'Desert Storm' maakt plaats voor 'Epic Fury' – een semiotische verschuiving die de trivialisering van brutaliteit blootlegt.

Trump als noodantwoord van het systeem

Trump kwam niet op uit het niets. Hij kwam op een moment waarop de Washington Consensus was uitgeput, sociaaldemocraten geen geloofwaardig verhaal meer hadden, en **China opkwam met 'socialisme met Chinese kenmerken'**. Het systeem moest een radicaal alternatief voortbrengen om zichzelf te rehabiliteren in de ogen van de helft van de bevolking. Trump is het kind van 'er is geen links of rechts meer', van 'wij zijn geen fascisten'. Velen geloofden oprecht dat hij vrede zou brengen – zijn isolationistische retoriek leek daarvoor te pleiten. Maar zijn directe financiers (AIPAC, de oorlogsindustrie) wilden dat niet. In het kapitalisme wegen de klassenbelangen altijd zwaarder.

Het monster in eigen huis

De VS zijn er expert in om 'gekken' te steunen wanneer een drastische en dringende taak nodig is. Eerst deden ze dat aan de periferie: Saddam Hoessein, Bin Laden. Nu dwingen de opkomst van China, de versterking van Rusland en het verzet van Iran hen dit instrument binnen eigen landsgrenzen te gebruiken. Trump is die 'nuttige gek' – nu in het Witte Huis. Het resultaat: de dollar verliest onomkeerbaar terrein, soft power brokkelt af, de parallelle economie rond de yuan groeit. Trump heeft in razend tempo de geloofwaardigheid van het imperium uitgehold.

De zondebok en de catharsis

Na het mislukken van de brutaliteitsstrategie zal het imperium zichzelf rehabiliteren door Trump als zondebok op te offeren. Hij gaat mogelijk de gevangenis in. De elite komt er ongeschonden uit. Op History Channel zullen documentaires verschijnen over een gestoorde president die naar niemand luisterde – geen dictator, gewoon gek. Zo werkte het ook met het nazisme: Neurenberg ruimde een paar onbelangrijke gekken op, maar de VS, Canada en Latijns-Amerika bewaarden de praktijken en mensen die met het nazisme verbonden waren. In Oekraïne en de Baltische staten keerde het Banderisme terug alsof er nooit iets was gebeurd.

Trump weet dit waarschijnlijk niet; hij is overtuigd van zijn eigen messianisme. Maar uiteindelijk zal de ongemaskerde wreedheid – die nu het hart van de samenleving heeft bereikt – zichzelf vernietigen. De vraag is of het imperium die val nog kan omzeilen. Voorlopig vecht het zijn doodstrijd, en Trump is het dringende, brute antwoord van hen die weigeren te sterven.